

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง ทักษะคิดของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมบางพลีที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาทักษะคิดของผู้ประกอบการที่มีต่อพื้นที่ภายในนิคมอุตสาหกรรมบางพลี และที่มีต่ออาณาเขตบางพลีในเรื่องเดียวกัน โดยผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานว่า ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมบางพลีมีทักษะคิดเป็นลบเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในและมีทักษะคิดเป็นบวกเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอก

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ประกอบการ โรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 134 ชุด และได้รับแบบสอบถามที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 93 ชุด คิดเป็นร้อยละ 69.4

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่นำมาทำการวิเคราะห์เป็นค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าความแตกต่างระหว่างค่าทักษะคิดที่มีต่อพื้นที่ภายในและค่าทักษะคิดที่มีต่อพื้นที่ภายนอก โดยทดสอบค่า "ที" (t-test) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOWS แล้วจึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

6.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ในบทที่ 5 สามารถสรุปได้ ดังนี้

- 1) สภาพทั่วไปของสถานประกอบการส่วนใหญ่ที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรมบางพลีนั้น พบว่า ร้อยละ 78.5 ได้เปิดกิจการมาแล้วมากกว่า 7 ปี ร้อยละ 83.9 มีพื้นที่ของสถานประกอบการมากกว่า 400 ตารางเมตร ร้อยละ 16.13 เป็นอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเคมี ร้อยละ 83.9 ถูกแวดล้อมด้วยสถานประกอบการที่อยู่ใกล้เคียง และร้อยละ 58.1 มีแรงงานจำนวน 100 คนขึ้นไป
- 2) ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมบางพลีมีทักษะคิดเป็นลบต่อพื้นที่ภายในนิคมอุตสาหกรรมบางพลี ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ โดยผู้ประกอบการมีทักษะคิดเป็นลบและมีความรู้สึกผิดหวังต่อระบบการคมนาคมในนิคมอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อ 2 ปัจจัย คือ เรื่องของสภาพถนนและคุณภาพของรถโดยสาร และผู้ประกอบการมีทักษะคิดค่อนข้างลบต่อ 18 ปัจจัย คือ ระบบรักษาความปลอดภัย ระดับความแน่นของดิน ปริมาณรถโดยสาร อัตราค่าเก็บขยะ ความสะอาดหลังการเก็บขยะ การระบายน้ำ อัตราค่าโดยสาร ความรู้สึกปลอดภัยในทรัพย์สิน คุณภาพของแรงงาน ความสะอาดของน้ำ การซ่อมแซมถนน การดำเนินงานของรัฐบาล การกระจายข่าวสาร ความแรงของน้ำ การป้องกันอัคคีภัย การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ราคาที่ดิน และความขยันของแรงงาน

ผู้ประกอบการมีทัศนคติค่อนข้างบวกต่อ 7 ปัจจัย คือ เรื่องการหยุดไหลของน้ำ ระบบไฟฟ้า สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ระบบโทรศัพท์ ความถี่ของการเก็บขยะ และความยากง่ายในการหาแรงงาน ในขณะที่ผู้ประกอบการไม่มีทัศนคติเป็นบวกต่อปัจจัยในเรื่องใดที่มีอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมบางพลี

- 3) ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมบางพลีมีทัศนคติเป็นลบต่อพื้นที่ภายนอกนิคมอุตสาหกรรมบางพลี ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ โดยผู้ประกอบการมีทัศนคติเป็นลบและมีความรู้สึกผิดหวังต่อ 2 ปัจจัย ของพื้นที่อำเภอบางพลี คือเรื่องสภาพถนนและระบบรักษาความปลอดภัย และผู้ประกอบการมีทัศนคติค่อนข้างลบต่อ 19 ปัจจัย คือ คุณภาพรถโดยสาร ระดับความแน่นของดิน การระบายน้ำ ความสะอาดหลังการเก็บขยะ ความรู้สึกปลอดภัยในทรัพย์สิน ปริมาณรถโดยสาร การกระจายข่าวสาร อัตราค่าเก็บขยะ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ การดำเนินงานของรัฐบาล อัตราค่าโดยสาร การป้องกันอัคคีภัย ราคาที่ดิน การซ่อมแซมถนน คุณภาพของแรงงาน ความสะอาดของน้ำ ความแรงของน้ำ และความขยันของแรงงาน

ผู้ประกอบการมีทัศนคติค่อนข้างบวกต่อ 6 ปัจจัย คือ เรื่องระบบไฟฟ้า ความถี่ของการเก็บขยะ การหยุดไหลของน้ำ ระบบโทรศัพท์ ความยากง่ายในการหาแรงงาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ นอกจากนั้น ผู้ประกอบการไม่มีทัศนคติเป็นบวกต่อปัจจัยในเรื่องใดที่มีอยู่ในอำเภอบางพลี

6.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัย พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ในนิคมอุตสาหกรรมบางพลี ได้เปิดดำเนินการมาเป็นระยะเวลานาน โดยเข้ามาตั้งกิจการในช่วงที่มีการเปิดตัว โครงการเมืองใหม่บางพลี และนิคมอุตสาหกรรมบางพลี ในปี พ.ศ. 2527 ด้วยสาเหตุที่นิคมอุตสาหกรรมบางพลีมีการจัดเตรียมระบบสาธารณูปโภคและระบบสาธารณูปการที่จำเป็นต่อการตั้งกิจการอุตสาหกรรมไว้อย่างพร้อมสรรพ ประกอบกับการที่โครงการเมืองใหม่บางพลีเป็นชุมชนใหม่ที่มีการจัดการในด้านการใช้ที่ดินที่เป็นสัดส่วน ซึ่งเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้ผู้ประกอบการที่เห็นความสำคัญของการประหยัดภายนอก¹ เข้าตั้งกิจการในนิคมอุตสาหกรรมบางพลี

¹ การประหยัดภายนอก (External economies) ในที่นี้ คือ การประหยัดด้านที่ดิน ด้านสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งมีอยู่พร้อมในนิคมอุตสาหกรรม และจะช่วยประหยัดเงินลงทุนของผู้ประกอบการได้มาก

นอกจากนั้น การบริการด้านต่างๆที่ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายและผู้ประกอบการยังไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับการล่าช้าในการขออนุญาตประกอบกิจการ และกฎระเบียบที่มีผลต่อการดำเนินงานของโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งการประหยัดและความสะดวกดังกล่าวเหล่านี้เป็นข้อได้เปรียบของนิคมอุตสาหกรรมบางพลี และเป็นปัจจัยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการตัดสินใจเลือกพื้นที่นี้เป็นที่ตั้งสถานประกอบการของตน

ในความเป็นจริง เมื่อผู้ประกอบการได้ตัดสินใจเข้ามาประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมบางพลีแล้ว กลับพบว่า ปัจจัยต่างๆที่เคยดึงดูดให้ตนเข้ามาตั้งกิจการในพื้นที่นี้ไม่ได้เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ตั้งแต่ตอนที่เข้ามาตั้งสถานประกอบการ

ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานขึ้นว่า ผู้ประกอบการมีทัศนคติเป็นลบต่อพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม และจากการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการมีทัศนคติทางลบต่อสภาพแวดล้อมภายในนิคมอุตสาหกรรมบางพลีจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับระบบคมนาคมภายในที่ไม่ค่อยมีคุณภาพ ซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างมาก เนื่องจากระบบคมนาคมที่ไม่มีประสิทธิภาพอาจมีผลต่อความก้าวหน้าของกิจการอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ผู้วิจัย พบว่า ผู้ประกอบการมีทัศนคติค่อนข้างลบต่อปัจจัยอื่นๆเช่นเดียวกัน เช่น เรื่องระบบรักษาความปลอดภัยที่ไม่มีความเข้มงวดและเป็นระเบียบคุณภาพของแรงงานที่หาได้มักไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ดังนั้น จึงเกิดข้อสงสัยว่า การไปตั้งกิจการอยู่ภายนอกนิคมอุตสาหกรรมจะดีกว่าหรือไม่ โดยผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานขึ้นอีกประเด็นว่า ผู้ประกอบการมีทัศนคติต่อพื้นที่ภายนอกที่เป็นบวก ซึ่งกำหนดให้พื้นที่ภายนอก คือ อำเภอบางพลี ที่เป็นพื้นที่ใกล้เคียง และเป็นเขตอุตสาหกรรมเก่าแก่ที่ผู้ประกอบการต่างรู้จักดี

อย่างไรก็ดี จากการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการมีทัศนคติเป็นลบต่อพื้นที่ภายนอกนิคมอุตสาหกรรมบางพลีเช่นเดียวกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สาเหตุที่เกิดความขัดแย้งระหว่างสมมติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดกับทัศนคติของผู้ประกอบการในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกนั้น ผู้วิจัย พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่มีทัศนคติต่อพื้นที่ภายในและพื้นที่ภายนอกที่แตกต่างกันมากนัก ผู้ประกอบการไม่ได้เห็นว่าพื้นที่ภายนอกมีข้อดีกว่าพื้นที่ภายในแต่อย่างใด และเมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์แล้ว พบว่า ผู้ประกอบการมีทัศนคติเป็นลบต่อพื้นที่ภายในน้อยกว่าภายนอกอีกด้วย

จากผลการวิเคราะห์ที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อรับไว้พิจารณา ดังต่อไปนี้

- 1) ควรจัดการปรับปรุงพื้นผิวถนนทั้งถนนสายในและถนนสายนอกของนิคมอุตสาหกรรม โดยทำการซ่อมแซมส่วนที่เป็นหลุมเป็นบ่อ และพื้นผิวจราจรที่แตกเพราะการทรุดตัว โดยเฉพาะบริเวณคอสะพาน รวมทั้งจัดการระบบการจราจรให้ดีขึ้น เพิ่มความเข้มงวดกับรถรับส่งพนักงานไม่ให้จอดครกติดขวางการจราจร รวมทั้งจัดระเบียบให้กับรถขายของที่เข้ามาจากภายนอกที่มักจะตั้งอยู่ตามสองข้างทาง บริเวณหน้าสถานประกอบการ ซึ่งในช่วงเวลาหลังเลิกงานจะทำให้การจราจรติดขัดมาก
- 2) ควรแก้ไขปัญหาลูกน้ำที่เกิดจากการระบายน้ำ ซึ่งเป็นสาเหตุที่สำคัญให้พื้นผิวจราจรมีการชำรุดเมื่อมีการท่วมขังของน้ำเป็นระยะเวลานาน และเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัด โดยทำการขุดลอกทางระบายน้ำอย่างสม่ำเสมอ และคอยตรวจตรามิให้ทั้งมีการทิ้งเศษวัสดุลงในทางระบายน้ำ
- 3) ควรจัดการระบบรักษาความปลอดภัยให้มีความเข้มงวดมากขึ้น มีการตรวจสอบบุคคลภายนอกอย่างละเอียดก่อนที่จะเข้าไปยังภายในนิคมอุตสาหกรรม และจัดให้มีหน่วยรักษาความปลอดภัยคอยตรวจตราตามซอยย่อยต่างๆ ที่เป็นจุดอับและจุดอันตรายในยามค่ำคืนกับผู้ทำงานช่วงกลางคืน
- 4) ควรปรับปรุงคุณภาพของรถโดยสารที่ให้บริการ โดยทำการซ่อมแซมรถโดยสารที่ชำรุด และจัดอบรมมารยาทของพนักงานขับรถและพนักงานเก็บค่าโดยสารให้มีความสุภาพและความระมัดระวังในการขับขี่ รวมทั้งเพิ่มปริมาณรถโดยสารในเส้นทางต่างๆ ให้เพียงพอแก่ความต้องการ โดยเฉพาะเส้นทางที่มีที่พักอาศัยอยู่มาก
- 5) ควรมีการจัดการบำรุงดูแลรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่มีอยู่ เช่น ตลาด และสวนสาธารณะ เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มี การจัดเก็บขยะที่อยู่ในตลาด ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นและเกิดภาพที่ไม่น่าพอใจแก่ผู้พบเห็น
- 6) ควรสร้างความเชื่อมโยงระหว่างสถานประกอบการด้วยกันให้มากขึ้น เพื่อประโยชน์ในการกระจายข่าวสาร และการติดต่อช่วยเหลือกันด้านธุรกิจ ซึ่งทำให้เกิดการประหยัดต้นทุนการผลิตได้

6.3 ข้อจำกัดในงานวิจัย

- 1) เนื่องจากในนิคมอุตสาหกรรมบางพลี มีสถานประกอบการอยู่น้อย คือ มีเพียง 117 แห่ง จึงทำให้ได้ข้อมูลที่ได้นั้นมีจำนวนน้อย ประกอบกับสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมบางพลีหลายแห่ง มีผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของคนเดียวกัน ดังนั้น จึงทำให้ข้อมูลที่ได้เหมือนกัน
- 2) สถานประกอบการหลายแห่งในนิคมอุตสาหกรรมบางพลีมีผู้ประกอบการเป็นคนต่างด้าว เช่น ญี่ปุ่น ไต้หวัน เกาหลี อังกฤษ เป็นต้น ดังนั้นในการสอบถามข้อมูล หรือการสัมภาษณ์จำเป็นต้องมีบุคคลที่มีความรู้ทางภาษา เช่น พนักงานในสถานประกอบการ เข้ามาช่วยแปล หรือสื่อสาร หรือ อธิบายความ

6.4 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาหรือเปรียบเทียบในเรื่องเดียวกันกับนิคมอุตสาหกรรมอื่น เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาในนิคมอุตสาหกรรมแต่ละแห่งที่แตกต่างหรือเหมือนกัน ในการที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นต่อไป